

- Ιστορία
- Πρόεδρος
- Ομιλίες
- Όργανα
- Διεθνείς Σχέσεις
- Δελτία Τύπου
- Πολιτικά Κείμενα
- Επικοινωνία
- Links

 Home

Νομαρχιακές & Δημοτικές Εκλογές 2002

05/03/1999

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Θέλω πριν απ' όλα να πω κάτι που θα αποκαταστήσει την τάξη των πραγμάτων. Τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τις αιτιάσεις που εκστόμισε ο Πρωθυπουργός σε βάρος της παράταξής μας. Γιατί αποδεικνύεται ότι βρίσκεται στο απόγειο της υποκρισίας και της αποκοπής του από την πραγματικότητα. Αυτό έλειψε να ήρθατε να μας κάνετε και τον κατήγορο! Για απολογία σας φέραμε εδώ. Οφείλατε να απολογηθείτε στους Έλληνες και στις Ελληνίδες. Και αυτό που αρνηθήκατε να κάνετε, να ενημερώσετε τον ελληνικό λαό και το ελληνικό κοινοβούλιο, με δική μας πρωτοβουλία σας φέραμε εδώ να κάνετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνεδρίαση αυτή γίνεται σε μια περίοδο που η πατρίδα μας δοκιμάζεται. Και δοκιμάζεται σοβαρά. Που το κύρος της χώρας έχει υπονομευθεί. Που όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες ασχέτως πολιτικών προτιμήσεων αισθάνονται πρωτοφανή ταπείνωση. Το φιάσκο Οτσαλάν αποτελεί μελανή, ιδιαίτερα μελανή σελίδα στην μεταπολιτευτική μας ζωή. Κι αυτό το αισθάνεται κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνας. Γι' αυτή τη μελανή σελίδα που έγραψε η Κυβέρνηση Σημίτη, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες αισθάνονται τρία πράγματα. Αισθάνονται θλίψη, αισθάνονται ντροπή, αισθάνονται οργή.

Ολίγη για το που οδηγήθηκε η χώρα.

Ντροπή για απίστευτα απερίσκεπτους, επιπόλαιους και ερασιτεχνικούς χειρισμούς που οδήγησαν και σε τραγικά αποτελέσματα.

Και οργή γιατί οι υπεύθυνοι του διασυρμού της χώρας αρνούνται στοιχειωδώς να αναλάβουν τις ευθύνες τους, τις τεράστιες ευθύνες τους.

Και επειδή οι υπεύθυνοι της τραγωδίας ούτε ευθύνες αναλαμβάνουν, ούτε ντροπή νιώθουν, οι πολίτες αισθάνονται διπλή ντροπή. Ντρέπονται και για λογαριασμό τους. Και θα ντρέπονται διπλά και τριπλά ακούγοντας τον κ. Σημίτη σήμερα να λέει πριν από λίγα λεπτά ότι στον Οτσαλάν προσφέρθηκε ανθρωπιστική βοήθεια. Αν η παράδοσή του στις τουρκικές αρχές ισοδυναμεί με ανθρωπιστική βοήθεια, μόνο εσείς έχετε τον ορισμό αυτό της ανθρωπιστικής βοήθειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φιάσκο Οτσαλάν είναι ταυτόχρονα δύο πράγματα. Και από

ΦΟΡΜΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ

Αναζητήστε τις ομιλίες του προέδρου της Νέας Δημοκρατίας στην βουλή, σε περιοδείες και στα όργανα του κόμματος. Το αρχείο που έχετε στη διαθεσή σας ξεκινάει από τον **Απρίλιο του 1997**.

Επιλέξτε ημερομηνία καταχώρησης:

ΜΗΝΑΣ:

ΕΤΟΣ:

Designed and Implemented by
CompuLink Network S.A.

μόνο του ένα μείζον γεγονός στο εθνικό μέτωπο, στον χειρισμό των μεγάλων εθνικών μας υποθέσεων. Και την ίδια στιγμή σοβαρότατο σύμπτωμα μιας γενικευμένης και όλο και βαθύτερης παρακμής. Μιας παρακμής που οδηγεί στην αποσύνθεση των πάντων γύρω μας. Διότι αν υπάρχει μια λέξη που να περιγράφει τους χειρισμούς της Κυβέρνησης στην υπόθεση Οτσαλάν, αυτή η λέξη είναι αποσύνθεση. Και να το πω ακόμα πιο απλά, είναι διάλυση. Εχω άδικο που μιλώ για αποσύνθεση και διάλυση; Μήπως οι όροι αυτοί είναι υπερβολικοί; Γιατί θα σας έλεγα αντιθέτως πως είναι ήπιοι, αν αναλογιστεί κανείς τα όσα έγιναν τις τελευταίες μέρες, τις τελευταίες εβδομάδες.

Χειριζόμενος την υπόθεση Οτσαλάν ο Πρωθυπουργός - και το τονίζω ο Πρωθυπουργός ο κ. Σημίτης, γιατί είναι αδιανόητο μια τέτοια υπόθεση να την χειρισθούν μόνο άλλοι - είχε δύο στόχους.

Πρώτος στόχος: Να αποφύγει την κουρδοποίηση της εξωτερικής πολιτικής της χώρας, εμπλέκοντας το Κουρδικό στα ελληνοτουρκικά.

Δεύτερος στόχος: Να αποτρέψει τη σύλληψη του Οτσαλάν από τους Τούρκους.

Και οφείλω να σας πω ξεκάθαρα, χωρίς περιστροφές πως οι στόχοι αυτοί στην θεωρία μας βρίσκουν απόλυτα σύμφωνους. Όμως το ζητούμενο δεν είναι η θεωρία, είναι η πράξη. Είναι το αποτέλεσμα, είναι η εφαρμοσμένη πολιτική. Και στην πράξη η Κυβέρνηση Σημίτη πέτυχε το ακατόρθωτο. Και στους δύο αυτούς κρίσιμους στόχους να γίνει το αντίθετο από ό,τι θεωρητικά επιδίωκε. Να γίνει ακριβώς το αντίθετο από ό,τι ήταν τα συμφέροντα της χώρας.

Πρώτον, οδήγησε ακριβώς στην κουρδοποίηση της εξωτερικής πολιτικής της χώρας μας.

Και δεύτερον, η Ελλάδα όχι μόνο δεν προστάτεψε τον Οτσαλάν, αλλά μέσα από τα δικά της χέρια, τα δικά μας χέρια στην ουσία τον απέσπασαν οι Τούρκοι. Και λέω τον απέσπασαν υπό την επιεικέστερη, την πιο καλοπροαίρετη εκδοχή. Η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε αρέσει, είτε δεν αρέσει, είναι μια και μοναδική. Οι προθέσεις μπορεί να ήταν οι καλύτερες, το έχω πει πολλές φορές αυτό. Όμως τραγικοί χειρισμοί λειτούργησαν ως δίαυλος για να περάσει ο Οτσαλάν στα χέρια των Τούρκων. Και γι' αυτό η ευθύνη της Κυβέρνησης Σημίτη είναι τεράστια, είναι καταλυτική. Αυτό είναι μια αλήθεια που δεν μεταβάλλεται με κανέναν εξωραϊσμό και με κανένα ισχυρισμό. Αποτελεί βαρύτατο φορτίο όχι μόνο για την ίδια, δυστυχώς για όλους μας. Για τον τόπο, για την πατρίδα μας. Οι εξελίξεις αυτές, συνολικά, υπονόμισαν το κύρος της χώρας. Υπονόμευσαν την αξιοπιστία μας προς όλες τις κατευθύνσεις. Και, κυρίως, έχουν αποθρασύνει, ακόμα περισσότερο, την Τουρκία, που εκδηλώνει, ειδικά τις τελευταίες ημέρες, πλέον, ένα παραλήρημα επιθετικότητας εναντίον της Ελλάδας. Μια επιθετικότητα που, βεβαίως, εντείνεται, διότι η δική μας πλευρά αναδύει αδυναμία, προχειρότητα και πλήρη σύγχυση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θέλω να αποσαφηνίσω, να ξεκαθαρίσω, να τονίσω, να υπογραμμίσω κάτι που θεωρώ πολύ σημαντικό. Η σκληρή και δίκαιη, η ορθολογική κριτική προς την Κυβέρνηση και ιδίως προς τον Πρωθυπουργό, κριτική για τραγικούς

χειρισμούς, κριτική για υποκρισία, κριτική για ερασιτεχνισμό και ελαφρότητα, κριτική για την άρνηση του κ. Σημίτη να αναλάβει τις ευθύνες του, αφορά και πηγάζει από την αγωνία να γίνουμε, επιτέλους, αποτελεσματικοί στη διαχείριση των κρίσεων και στην αντιμετώπιση των μεγάλων εθνικών μας θεμάτων. Απέναντι, όμως, και στον επεκτατισμό της Τουρκίας όλοι οι Έλληνες βρισκόμαστε στο ίδιο χαράκωμα. Και από το ελληνικό Κοινοβούλιο κοινό είναι το μήνυμα όλων μας: Είμαστε άρρηκτα ενωμένοι μπροστά στις τουρκικές απειλές. Και είμαστε αποφασισμένοι να υπερασπίσουμε τα εθνικά μας δίκαια, τα εθνικά μας συμφέροντα, την εθνική μας αξιοπρέπεια.

Το έχω πει πολλές φορές στη Βουλή και θέλω να το επαναλάβω, γιατί το θεωρώ σημαντικό. Δεν υπάρχουν περισσότερο ή λιγότερο πατριώτες Έλληνες. Και κάθε Έλληνας πολιτικός, όποια πολιτική και αν εφαρμόζει, όσα λάθη και αν κάνει, ακόμα και όταν τα λάθη αυτά είναι τραγικά, εμείς πιστεύουμε ότι έχει καλές προθέσεις. Η διαφωνία μας με την Κυβέρνηση Σημίτη δεν αφορά τις προθέσεις της. Αφορά τους χειρισμούς της. Και οι χειρισμοί της στην υπόθεση Οτσαλάν υπήρξαν τραγικοί και έβλαψαν σοβαρά τη χώρα και τα συμφέροντά της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τραγωδία Οτσαλάν έχει δύο επίπεδα: Το πρώτο αφορά τις βαρύτατες ευθύνες, τις βαρύτατες πολιτικές ευθύνες του Πρωθυπουργού της χώρας. Και ακόμα περισσότερο την τραγική του αδυναμία να αναλάβει τις ευθύνες αυτές, ανοιχτά, παλληκαρίσια, απερίφραστα. Καθώς και την προσπάθειά του να μετατεθούν αυτές οι ευθύνες, είτε σε υπουργούς, είτε σε απλούς πολίτες, σε όλους, πλην του ιδίου του κ. Σημίτη.

Το δεύτερο επίπεδο αφορά αμείλικτα και αναπάντητα ερωτηματικά, που θέτουν, όχι ξένοι, οποιοιδήποτε κι αν είναι οι ξένοι, αλλά ερωτηματικά που θέτουν οι Έλληνες πολίτες. Η ελληνική κοινή γνώμη. Όλοι μας, εδώ. Όχι μόνο οι της αντιπολίτευσης, αλλά και της συμπολίτευσης. Στους Έλληνες πολίτες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και σε κανέναν άλλον οφείλει τις απαντήσεις που δεν δίνει ο Πρωθυπουργός. Το ζήτημα δεν είναι πλέον, εάν ο Πρωθυπουργός μπορεί να διαχειρισθεί κρίσεις. Από το φιάσκο στα Ιμια ως το φιάσκο Οτσαλάν, το πρόβλημα έχει γίνει ακόμα σοβαρότερο. Και οφείλω να το επισημάνω. Αφορά την αδυναμία του Πρωθυπουργού της χώρας να αναλάβει τις στοιχειώδεις ευθύνες του. Και δεν επέλεξα τυχαία τη λέξη αδυναμία. Γιατί μόνο πολιτικά αδύναμοι Πρωθυπουργοί δεν αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους. Η μη ανάληψη ευθυνών είναι φυγή, είναι υπεκφυγή, είναι αδυναμία. Όσο πιο αδύναμοι αισθάνονται οι όποιοι Πρωθυπουργοί, τόσο πιο ανεύθυνα συμπεριφέρονται.

Και εδώ ισχύει και μια άλλη μεγάλη αλήθεια. Ενας Πρωθυπουργός που αδυνατεί να αναλάβει ευθύνες, τις δικές του ευθύνες, αδυνατεί να χειρισθεί κρίσεις. Διότι ο χειρισμός κρίσεων απαιτεί, προϋποθέτει, πάνω απ' όλα, ανάληψη ευθυνών. Δεν μπορεί να χειρίζεται κρίσεις, όπως εκείνη των Ιμίων και να φταίει για όλα η ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων. Δεν μπορεί να χειρίζεται λεπτά, κρίσιμα, καυτά θέματα, όπως η υπόθεση Οτσαλάν και να φταίνει για όλα είτε απλοί πολίτες, είτε υπουργοί - πρώην, πια, υπουργοί.

Και να ξεκαθαρίσω και κάτι ακόμα. Απλοί πολίτες μπορεί να κάνουν, μπορεί να έκαναν τραγικά λάθη, εκμεταλλευόμενοι κι αυτοί την αποσύνθεση του κράτους. Όμως, μια υπεύθυνη, μια

σοβαρή, μια συγκροτημένη Κυβέρνηση δεν νοείται να παρασυρθεί από τέτοια λάθη. Την πολιτική της χώρας την χαράζει και την καθορίζει η υπεύθυνη Κυβέρνηση. Όχι οι όποιοι ανεύθυνοι πολίτες. Και την απόλυτη ευθύνη για τις όποιες επιλογές και τις συνέπειες, τις επιπτώσεις, την έχει η Κυβέρνηση. Και κανένασάλλως. Επαναλαμβάνω και το τονίζω: Κανένας άλλος.

Και ακόμα σε ό,τι αφορά τους χειρισμούς, ειδικά σε μεγάλα, σε μείζονα θέματα, και ακόμα περισσότερο στα μεγάλα εθνικά θέματα την ευθύνη την έχει ο πρωθυπουργός, όχι οι υπουργοί. Είτε τήρησαν τις εντολές του, είτε όχι. Σε τέτοια ζητήματα, άλλωστε, έχει βαρύτατη ευθύνη ένας πρωθυπουργός, ακόμα και αν αυτονομηθούν οι υπουργοί του. Ακόμα και αν δεν εκτελούν τις εντολές του. Η, βεβαίως, εάν ο ίδιος δεν είναι σε θέση να δώσει εντολές.

Γι' αυτό, η δήλωση του κυβερνητικού εκπροσώπου στις 18 Φεβρουαρίου, υπήρξε πρωτοφανής διάτρητη, αποκαλυπτική, κυριολεκτικά αδιανόητη, όταν επισήμανε επί λέξει: ``Ο πρωθυπουργός δεν έχει οποιαδήποτε ευθύνη, γιατί δεν έχει οποιαδήποτε ανάμειξη. Δεν χειρίστηκε ο πρωθυπουργός κάποια συγκεκριμένη υπόθεση``. Σοβαρά μιλάτε; Σε ποιους απευθύνεστε; Που τα λέτε αυτά τα πράγματα; Είναι δυνατόν να λέγεται από τα πιο επίσημα χείλη, ότι ο πρωθυπουργός της χώρας τηρούσε αποστάσεις από τους χειρισμούς στην υπόθεση Οτσαλάν και πως δεν είχε οποιαδήποτε, καμμία ανάμειξη; Δηλαδή, η Κυβέρνηση χειρίστηκε στην υπόθεση αυτή, την τόσο περίπλοκη, πολυσύνθετη, δύσκολη, κρίσιμη, χωρίς καμιά ανάμειξη του επικεφαλής της Κυβέρνησης αυτής; Αυτά είναι απίστευτα πράγματα. Αυτά δεν γίνονται πουθενά. Είναι ισχυρισμοί ενοχής και φαιδρότητας συνάμα. Και το κυριότερο - και το υπογραμμίζω - δείχνει ότι η χώρα βρίσκεται - και το λέω επιεικώς - στα όρια της ακυβερνησίας.

Όταν μας λένε επίσημα χείλη, ότι ο κ. Σημίτης δεν αναμείχθηκε, όχι σε ένα τέτοιο δευτερεύον θέμα, σε κάποιο θέμα τρέχουσας διαχείρισης, αλλά στην εκρηκτική υπόθεση Οτσαλάν, ε, τότε είναι σαν να μας λένε, σαν να μας λέει ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης: Ξέρετε, η χώρα δεν έχει πρωθυπουργό. Και αυτή η διαπίστωση, δεν μας κάνει να χαιρόμαστε. Κάθε άλλο. Μας γεμίζει θλίψη κυρίως, όμως, ανησυχία. Βαθύτατη ανησυχία. Γι' αυτό, άλλωστε, είπα ότι θα ήταν πράξη ευθύνης η παραίτηση ενός πρωθυπουργού που διατείνεται πως δεν αναμείχθηκε, πως δεν είχε σχέση με την υπόθεση Οτσαλάν. Και έχουμε πράξεις και παραλείψεις, ασχέτως προθέσεων, ζημίωσε τα συμφέροντα της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Είναι καιρός η πολιτική μας ζωή να περάσει από την παλαιοκομματική αντίληψη του παρελθόντος, την αντίληψη της γενικευμένης ανευθυνότητας, όπου πάντα φταίνε οι γύρω μας, φταίνε οι άλλοι, όλοι οι άλλοι, εκτός από τους πραγματικούς υπεύθυνους. Και να μπούμε, επιτέλους, στην εποχή της ευθύνης, όπου πάνω απ' όλα όσοι βρίσκονται στην κορυφή, κατανοούν και αποδέχονται πως αυτοί που αποφασίζουν, αυτοί έχουν και την ευθύνη. Και άρα, αναλαμβάνουν τις συνέπειες των αποφάσεων και των πράξεών τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Όταν ήρθε στην επιφάνεια το φιάσκο Οτσαλάν, ήρθε στην

επιφάνεια και η κυβερνητική αποσύνθεση. Και το ξέρουμε όλοι αυτό. Και το ξέρουν όλοι οι πολίτες αυτής της χώρας. Ηρθαν στην επιφάνεια οι υπεκφυγές, οι αντιφάσεις, η σύγχυση, οι εσωτερικές επιθέσεις, η υποκρισία και τα απροκάλυπτα ψεύδη.

Στις 16 Φεβρουαρίου, στο γραπτό του μήνυμα ο κ. Σημίτης, δεν απέδιδε ίχνος ευθύνης σε κυβερνητικά στελέχη. Σε κανένα κυβερνητικό στέλεχος. Έφταιγαν μόνο, ο ίδιος ο Οτσαλάν και Κενυάτες. Ειδικά, δε, για τον πρώην υπουργό των Εξωτερικών, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, δήλωνε πως χαίρει πλήρως της πρωθυπουργικής εμπιστοσύνης. Σε λίγες, όμως, ώρες, ο κ. Πάγκαλος είχε χάσει την πρωθυπουργική εμπιστοσύνη, μαζί με άλλους δύο υπουργούς. Προφανώς, σε ώρες πρωθυπουργικού πανικού, χρειάζονταν εξιλαστήρια θύματα. Ποτέ, όμως, δεν εξηγήθηκε γιατί ακριβώς αποπέμφθηκαν οι υπουργοί αυτοί. Γιατί έχασαν εντός 24 ωρών την πρωθυπουργική εμπιστοσύνη. Ούτε, βέβαια, διαψεύθηκε ποτέ η δήλωσή τους με δικά τους λόγια ότι ήταν σε διαρκή συνεννόηση με τον κ. Σημίτη, σε όλη τη διάρκεια της κρίσης.

Το γιατί έχασε ο κ. Σημίτης την εμπιστοσύνη του στους υπουργούς του, δεν το γνωρίζουμε. Γνωρίζουμε, όμως, πολύ καλά γιατί ο ελληνικός λαός έχει χάσει κάθε εμπιστοσύνη στον κ. Σημίτη.

Απότο χάος εκείνων των ημερών, μένει μια αποκαρδιωτική εικόνα και πλήθος ερωτηματικών για χειρισμούς με πολλές σκιές. Τα ερωτηματικά αυτά και πολλά άλλα, τα θέτει - επαναλαμβάνω - η ελληνική κοινή γνώμη, οι Έλληνες πολίτες. Είναι οι Ελληνίδες και οι Έλληνες που απαιτούν καθαρές απαντήσεις, που μέχρι τώρα περιορίζονται σε ομιχλώδεις υπεκφυγές.

Και ας μην επιχειρεί η Κυβέρνηση να μεταθέσει το θέμα και να αποπροσανατολίσει την κοινήγνώμη. Γιατί το μόνο που καταφέρνει, είναι να πείσει ολοένα και περισσότερο, για την τραγικότητα των λαθών της και τη βαριά της ενοχή. Οι προσωπικές μαρτυρίες όσων από κοντά, οι ίδιοι ζωντανά, έζησαν τα τραγικά γεγονότα εκείνων των ημερών, πρέπει να γίνουν γνωστές. Πρέπει να συνεκτιμηθούν, πρέπει να αξιολογηθούν. Γι' αυτό κι είναι ελάχιστη υποχρέωση της Κυβέρνησης να παραδώσει την έκθεση του πρέσβη μας στην Κένυα, τουλάχιστον, στους πολιτικούς αρχηγούς. Εδώ συζητάμε πως θα διαμορφώσουμε εθνική στρατηγική. Και δεν έχετε εμπιστοσύνη στους πολιτικούς αρχηγούς να μάθουν τι περιέχει αυτό το έγγραφο; Το ζήτησα χθες από τον Υπουργό Εξωτερικών, επιφυλάχθηκε να μου απαντήσει. Και θέλω και εδώ να το τονίσω και αυτό είναι απαίτηση, είναι αυτονόητη απαίτηση σε μια ελεύθερη και ανοικτή κοινωνία, σε μια δημοκρατία που μάλιστα θέλουμε να σταθούμε υπεύθυνα στη διαχείριση των εθνικών θεμάτων, όπου θέλουμε να βγάλουμε τα συμπεράσματα από όλα τα στραβά που έχουν γίνει για να τα αποφύγουμε στο μέλλον, να τηρείτε αυτή τη στάση. Εμμονή στην άρνησή σας, απλώς και μόνο, επιβαρύνει τη θέση της Κυβέρνησης και ενισχύει τις χειρότερες σκέψεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλω να σας κουράσω και δεν θα σας κουράσω με την αστυνομική πλευρά της υπόθεσης. Το ότι όμως η υπόθεση είχε αστυνομική πλευρά δεν ευθυνόμαστε εμείς, αλλά η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση Σημίτη. Η Κυβέρνηση που έδωσε αστυνομική εξέλιξη σε ένα ζήτημα αμιγώς πολιτικό. Και το οδήγησε στην σκιά και στο σκοτάδι,

ενω επρεπε να το κρατησει στο απλετο φως. Είναι η Κυβερνηση που οιαλεξε τους λαβύρινθους των μυστικών υπηρεσιών και τελικά χάθηκε η ίδια μέσα σε αυτούς τους λαβύρινθους. Είναι η Κυβέρνηση που διάλεξε μόνη της το δρόμο των διαψεύσεων και της υποκρισίας. Είναι η Κυβέρνηση που για περισσότερο από δύο εβδομάδες έλεγε ψέματα σε όλους. Εξαπατούσε τον ελληνικό λαό, εξαπατούσε το Κοινοβούλιο, εξαπατούσε τις πολιτικές δυνάμεις, εξαπατούσε την διεθνή κοινωνία, κοινότητα, εξαπατούσε και το ίδιο το κυβερνητικό κόμμα. Εξαπατούσε και τον μεγαλύτερο αριθμό, την πλειοψηφία των ίδιων των μελών της Κυβέρνησης. Τι εμπιστοσύνη μπορεί να έχει κανείς σε μια Κυβέρνηση που συστηματικά υποκρίνεται; Και από την σκοτεινή όμως πλευρά, την αθέατη πλευρά προκύπτουν πλήθους ερωτημάτων. Ερωτημάτων που όσο και να θέλει κανείς να υπεκφεύγει μας αφορούν όλους. Όχι τόσο για την απόδοση της ιστορικής ακρίβειας, αλλά για το πως γίνεται η εξωτερική πολιτική σε αυτήτη χώρα. Πως γίνεται ο χειρισμός σε τέτοια μεγάλα θέματα και τι πρέπει να κάνουμε για να αποφεύγουμε επιτέλους τέτοιες ιλαροτραγικές καταστάσεις, τέτοια φιάσκα. Μερικά μόνο απ' αυτά τα ερωτήματα θα θίξω σήμερα.

Πρώτον. Είναι οι κρατικές υπηρεσίες σε τέτοια κατάσταση διάλυσης, ώστε να μπαίνουν στην χώρα προσωπικότητες που θεωρούνται ανεπιθύμητες και μάλιστα ως επίσημοι προσκεκλημένοι;

Δεύτερον. Πως γίνεται να καταγγέλλει Κυβέρνηση ιδιώτες - όπως η ίδια λέει - ανεύθυνους κύκλους με τους οποίους όμως συνεργάστηκε. Και μυστικοπαθώς, παρασκηνιακώς για να κρύβει τον Οτσαλάν και εδώ στην Αθήνα και στην Κένυα.

Τρίτον. Γιατί επελέγη η Κένυα που είναι γνωστό ότι βρίθει από ξένους πράκτορες; Ήταν δυνατόν να παραμείνει κρυφή έστω και για λίγες μέρες η εκεί παρουσία του στην ελληνική πρεσβεία, στην πρεσβευτική κατοικία;

Τέταρτον. Αφού δεν επιθυμούσαμε κουρδοποίηση των σχέσεών μας με την Τουρκία, δεν του επελέγη μια ελληνική πρεσβεία στην ουσία για να φιλοξενηθεί ο Οτσαλάν.

Πέμπτον. Είναι γεγονός ότι όταν έγινε αντιληπτή η παρουσία του η Αθήνα πίεζε την πρεσβεία μας στην Κένυα να απαλλαγεί το ταχύτερο από τον φιλοξενούμενό της με αποτέλεσμα η προστασία του περνάει σε δεύτερη μοίρα;

Εκτον. Ελαβε ναι ή όχι διαβεβαιώσεις της ελληνικής Κυβέρνησης ο Οτσαλάν ότι η μετάβασή του στο αεροδρόμιο της Κένυας θα ήταν ασφαλής;

Εβδομον. Πώς αφέθηκε ο Οτσαλάν ουσιαστικά απροστάτευτος στα χέρια τρίτων στη διαδρομή προς το αεροδρόμιο;

Τι προκύπτει, κυρίες και κύριοι, συνάδελφοι από τα ερωτήματα αυτά; Προχειρότητα, ερασιτεχνισμός, επιπολαιότητα, σπασμωδικότητα, σύγχυση και σε κάθε περίπτωση βαρύτατη ενοχή. Όλα μαζί αυτά οδήγησαν σε δύο τραγικές συνέπειες. Πρώτον, στην τραγωδία του Οτσαλάν και δεύτερον, ακόμα σημαντικότερο για μας, στο να είναι βαριά τραυματισμένο το

κυρος της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως, η Κυβέρνηση θα ήθελε να ξεχάσουμε την υπόθεση Οτσαλάν και να ασχοληθούμε μόνο με τις επιπτώσεις της στο εθνικό μέτωπο. Στον τουρκικό κίνδυνο που μεγαλώνει. Όμως, η υπόθεση Οτσαλάν δεν μπορεί και δεν πρέπει να ξεχασθεί, γιατί όσα έγιναν πριν λίγες μέρες, είναι που εντείνουν, που επιτείνουν, που επιδεινώνουν τα σημερινά προβλήματα. Άλλωστε - και εδώ θέλω να το ξεκαθαρίσω - το φιάσκο αυτό δεν είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό, άτυχο, μέσα στη βαρύτητά του και την τραγικότητά του στη διαδρομή της εξωτερικής μας πολιτικής. Αντίθετα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί τον τελευταίο, τον πιο πρόσφατο, αλλά και χειρότερο κρίκο σε μια μακρά αλυσίδα, σε μια μακρά σειρά λαθών και διολισθήσεων.

Δεν είναι η πρώτη σταγόνα. Είναι η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Από τα Ιμια, στις γκρίζες ζώνες, στη Μαδρίτη, μέχρι τους τραγικούς, τους παιδαριώδεις χειρισμούς στο θέμα των πυραύλων S - 300. Και θέλω εδώ να πω δυο λέξεις για το καθένα. Γιατί εδώ ακούγονται πράγματα, που δεν έχουν καμμία σχέση με την πραγματικότητα. Και, δυστυχώς, ακούγονται από τα πιο επίσημα χείλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην υπόθεση των Ιμίων, δεν θα σταθώ στην ταπείνωση, στο αίσθημα ταπείνωσης όλου του ελληνικού λαού. Θα πω ότι είναι πρώτη φορά, η πρώτη φορά, που επισημοποιείται εδαφική διεκδίκηση από πλευράς της Τουρκίας. Και η συμπεριφορά μας, εκείνες τις μέρες, οδήγησε στην αποθράσυνση. Λίγους μήνες αργότερα, άρχισε η Τουρκία να θέτει θέματα για μεγάλο αριθμό νήσων και βραχονησίδων. Άρχισε να μιλάει για γκρίζες ζώνες, με τα πιο επίσημα χείλη της τουρκικής πολιτείας. Είναι δυνατόν αυτό να χαρακτηρίζεται επιτυχία;

Πάμε στη Μαδρίτη. Στη συμφωνία της Μαδρίτης δυο πράγματα είναι η ουσία: Πρώτον, ό,τι αναγνωρίσαμε ότι στο Αιγαίο έχει ζωτικά συμφέροντα και μάλιστα ασφαλείας η Τουρκία. Και δεύτερον, ότι, εμμέσως πλην σαφώς, απεμπολήσαμε το δικαίωμα της επέκτασης των χωρικών μας υδάτων.

Και έρχομαι στους S - 300. Ειδικά για τους S - 300, είχαμε άλλο ένα πλήγμα αποσύνθεσης και ανευθυνότητας στην κορυφή της Κυβέρνησης. Ο απελθών υπουργός των Εξωτερικών μας είπε ότι κακώς παραγγέλθηκαν. Τα ακριβώς αντίθετα λέει, βέβαια, ο υπουργός Αμυνας. Προ ολίγων εβδομάδων ο πρώην υπουργός Εξωτερικών - έτσι απλά - ήρθε στη Βουλή, μίλησε επί παντός επιστητού, για πάρα πολλή ώρα - και στο τέλος ανερευθιάστα ομολόγησε ότι όλη η πολιτική για τους S - 300 ήταν λάθος. Έτσι απλά. Σαν να μην είχε γίνει τίποτα.

Ε, αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς το λέμε ανευθυνότητα. Και μάλιστα επικίνδυνη ανευθυνότητα σε βάρος των εθνικών μας θεμάτων, σε βάρος της Κύπρου, σε βάρος του Κυπριακού Ελληνισμού.

Και σ' όλη αυτή την κατάσταση τί έκανε ο Πρωθυπουργός; Ο Πρωθυπουργός της χώρας έنيπτε πάλι τας χείρας του. Και δήλωνε πως δεν έχει ευθύνη για το τι έκανε ο προκάτοχός του. Ο προκάτοχός του - που τυχάνει να προέρχεται από το ίδιο κόμμα και μάλιστα να είναι

Ο προκάτοχος του - που φαίνεται να προέρχεται από το ίδιο κόμμα και μάλιστα να είναι ιδρυτής του κόμματός αυτού. Σας ερωτώ: Είναι αυτή εικόνα Κυβέρνησης; Η ουσία είναι ότι στο ζήτημα των πυραύλων αφήσαμε την Κύπρο μόνη και εκτεθειμένη. Και της στείλαμε άλλο ένα μήνυμα αδυναμίας, σύγχυσης και προχειρότητας στη γείτονα. Η ουσία είναι, η πραγματικότητα είναι - όσο οδυνηρή κι αν είναι αυτή - ότι στο θέμα αυτό η Κυβέρνηση, επί τρία χρόνια, έλεγε ψέματα. Προωθούσε στα λόγια μια πολιτική, την οποία δεν πίστευε. Και στην πράξη την υπονόμει. Για μικροπολιτικούς και μόνο λόγους. Μπορεί να έχει κανείς εμπιστοσύνη σε μια τέτοια Κυβέρνηση;

Το ίδιο ακριβώς μήνυμα στείλαμε τώρα με το φιάσκο Οτσαλάν. Βεβαίως, μετά το φιάσκο η Τουρκία έγινε πιο επιθετική. Βεβαίως, οι τουρκικές προκλήσεις αυξάνουν. Βεβαίως, τώρα απαιτείται συσπείρωση όλων και αρραγές, εθνικό μέτωπο. Όμως, απαιτείται ένα μέτωπο, όχι για να γίνουν κι άλλες υποχωρήσεις, ούτε για λόγους προσχηματικούς, λόγους υποκρισίας και συγκάλυψης ευθυνών. Απαιτείται εθνικό μέτωπο, για να σταματήσουν, επιτέλους, οι υποχωρήσεις. Για να αποκτήσουμε, επιτέλους, σοβαρή, εθνική πολιτική. Για να μπορέσουμε, επιτέλους, να έχουμε αποτελεσματική πολιτική αποτροπής.

Και σπεύδω εδώ να πω και να επισημάνω κάποια ανησυχητικά κυβερνητικά μισόλογα, που αφορούν τη χρηματοδότηση της Τουρκίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση για το βέτο. Ελπίζω και εύχομαι να μην έχουμε κι εδώ εξέλιξη σαν αυτή με τους S - 300. Που θα προετοιμάζεται, δηλαδή, αργά, σιωπηρά και σταθερά, μέχρι να επιχειρηθεί ο αιφνιδιασμός όλων μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ώρες δύσκολες, με υπευθυνότητα και σύνεση, εμείς θα στηρίξουμε τις εθνικές θέσεις της πατρίδας μας. Και μέσα και έξω από την Ελλάδα. Και παρά την αυστηρή κριτική που σας κάνουμε - και οφείλουμε να την κάνουμε - θα συμπαρασταθούμε στις όποιες ορθές επιλογές σας. Και όσες απ' αυτές θα περιορίσουν τις βαρύτατες ζημιές που υπέστη η χώρα από δικούς της χειρισμούς. Άλλωστε, σας θυμίζω, αμέσως μετά την εξέλιξη του φιάσκου Οτσαλάν, αποφύγαμε τους υψηλούς τόνους, παρά την δικαιολογημένη οργή της κοινής γνώμης. Οργή, την οποία την ζήσαμε όλες και όλοι. Γιατί, δεν επιχειρούμε να αντλούμε κομματικά οφέλη, πάνω και μέσα από εθνικό κόστος.

Όμως, εδώ, πρέπει επιτέλους, έχοντας πληρώσει βαρύτατα τιμήματα από επιπολαιότητες και τέτοιου είδους τραγικούς χειρισμούς, να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα. Πρέπει από τα γενικά περί εθνικής ενότητας και ομοψυχίας, ωραίων λόγων και εξωραϊσμών, να πάμε στα συγκεκριμένα για την εθνική συνεννόηση. Η εθνική συνεννόηση, ούτε είναι, ούτε μπορεί να παραμένει ευχολόγιο. Απαιτεί αποφάσεις, πρωτοβουλίες, συγκεκριμένα μέτρα, πράξεις, πολιτικές.

Έχουμε ζητήσει επίμονα τη δημιουργία Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής. Χρόνια τώρα. Σας έχουμε καταθέσει, μάλιστα, και σχετική πρόταση νόμου. Και αν δεν την έχετε, ή αν δεν την βρίσκετε, με χαρά να σας την ξαναστείλουμε, ώστε, επιτέλους, να διαμορφωθεί ή - έστω να είμαι επιεικέστερος - να τεθούν οι βάσεις για την έναρξη επεξεργασίας και χάραξης εθνικής στρατηγικής. Αυτό είναι το μέγα ζητούμενο, αυτή πρέπει να είναι η μεγάλη μας προτεραιότητα. Με μακρότερο στόχο, με μακροχρόνια προοπτική, που δεν θα αλλάζει από μια Κυβέρνηση στην άλλη, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τα θεμέλια τους βασικούς άξονες τις

Κυβέρνηση στην οποία, τουλάχιστον σε ότι αφορά τα ευρωπαϊκά, τους βασικούς άξονες, τις μεγάλες προτεραιότητες και στοχεύσεις της εθνικής μας συμπεριφοράς. Που να δώσει στην πατρίδα μας προοπτική, συγκροτημένη, επιτέλους, εξωτερική πολιτική, συνεκτική προσέγγιση στα εθνικά θέματα.

Όμως, η Κυβέρνηση κωφεύει. Και ο πρωθυπουργός αρνείται, επίμονα, αυτή την πάγια πρότασή μας, την εθνικά υπεύθυνη πρότασή μας. Τι να συμπεράνουμε; Ότι δεν την πιστεύετε την ανάγκη της εθνική στρατηγικής; Αυτό δείχνει η συμπεριφορά σας. Θα σας έλεγα, μάλιστα, ότι ακόμα το αποδεικνύει, η μεταχείριση που έχει επιφυλάξει η Κυβέρνηση σε δική της πρόταση και σε δικό της νόμο που ψήφισε προ τετραετίας περίπου με περιεχόμενο τη διακομματική επιτροπή για τα εξωτερικά θέματα. Την ψηφίσατε, ως νόμο προ τετραετίας και την ξεχάσατε, την βάλατε στο ράφι. Ποτέ δεν συνεστήθη, ποτέ δεν συνεκλήθη. Σκοπίμως, βέβαια, δεν έγινε τυχαία αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η συμπεριφορά σας δείχνει, ότι χρειάζεστε την στήριξη της αντιπολίτευσης στις δύσκολες ώρες. Και μετά επανέρχεστε, με τις γνώριμες συνταγές της προχειρότητας και των περιστασιακών επιλογών. Ο πρωθυπουργός αναζητεί δεκανίκι, άλλοθι, στήριγμα για να κουκουλώσει τα τραγικά του λάθη και μετά να συνεχίσει την πορεία της ανευθυνότητας.

Και θέλω, επίσης, να τονίσω, ότι ο νέος υπουργός των Εξωτερικών ομολόγησε την ανάγκη να συσταθεί Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής. Προσχώρησε, δηλαδή, στην πάγια άποψη και πρόταση της Νέας Δημοκρατίας. Απαιτούμε από τον κ. Σημίτη, να μας πει σήμερα, εδώ και τώρα, αν δέχεται αυτή την πρόταση. Πρόταση και δική μας, και άλλων πολιτικών δυνάμεων, που θα είναι τουλάχιστον αυτό, ένα πρώτο βήμα, ένα θεμέλιο να αρχίσουμε, επιτέλους να χτίζουμε και να μην ξαναδούμε τέτοιου είδους διασυρμούς.

Όσο μας λείπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εθνική στρατηγική, τόσο αυτή θα περισσεύει στην Τουρκία, και άρα τόσο θα αυξάνονται οι κίνδυνοι για την χώρα μας. Μπροστά στους κινδύνους αυτούς, είναι καιρός να καταλάβουμε, πως οι δικές μας επιλογές, ενθαρρύνουν ή αποθαρρύνουν τον τουρκικό επεκτατισμό. Το πως αντιδρούμε, λοιπόν, εμείς, στην επιθετικότητα της Τουρκίας, είναι καθοριστικό, είναι πρωταρχικής σημασίας. Το τι μηνύματα στέλνουμε στη γείτονα, το τι μηνύματα στέλνουμε στη διεθνή κοινότητα, το τι μηνύματα στέλνουμε ακόμα και στους Ευρωπαίους εταίρους μας, είναι καταλυτικό θέμα. Η δική μας συμπεριφορά, η δική μας αποφασιστικότητα, θα επηρεάσει αποφασιστικά και την συμπεριφορά της Τουρκίας.

Όλες και όλοι στη διεθνή κοινωνία, πρέπει να γνωρίζουν επακριβώς τι θέλουμε. Τι δεν είμαστε διατεθειμένοι να ανεχθούμε. Ποια είναι τα όριά μας. Και από τα όριά μας αυτά, εφόσον τα θέσουμε, είναι αδιανόητο να κάνουμε πίσω. Εάν κάνουμε πίσω - και θέλω να το τονίσω αυτό - τότε φέρνουμε πιο κοντά την κρίση. Τότε, μεγαλώνουμε τις πιθανότητες ακόμα και της σύγκρουσης. Δεν θα φέρουμε πιο κοντά την ειρήνη, γιατί υπάρχει μια ακατάλυτη ιστορική αλήθεια. Η αδυναμία σαν μαγνήτης, ελκύει την επιθετικότητα, δεν την κατευνάζει. Η παραννώριση αυτής της αλήθειας, έχει βαρύτατο εθνικό κόστος. Αννοώντας την αλήθεια αυτή.

έχουμε απέναντί μας μια Τουρκία, που γίνεται όλο και πιο προκλητική, όλο και πιο θρασεία, όλο και πιο επιθετική.

Πριν από λίγες εβδομάδες, βρέθηκα στην μαρτυρική Κύπρο. Και τα είπα και εκεί, ότι είναι ανάγκη, επιτέλους, να πάμε σε μια συνεννόηση και μια ευρύτερη συμφωνία όλου του ελληνισμού πάνω σε μια καλά μελετημένη στρατηγική, που θα αναδύει σιγουριά και σθένος, αυτοπεποίθηση και αποφασιστικότητα. Αυτό - μην έχουμε αυταπάτες - είναι η μόνη ελπίδα κατά όλων των απειλών, κατά όλων των κινδύνων.

Και θέλω εδώ, να ξεκαθαρίσω, ότι εμείς έχουμε την θέληση, την βούληση, την διάθεση, να προχωρήσουμε σε αυτή την κατεύθυνση της εθνικής συνεννόησης και της εθνικής στρατηγικής. Να συμβάλλουμε έμπρακτα και αποφασιστικά. Έχετε όμως, εσείς, την αντίστοιχη διάθεση; Γιατί, τα μέχρι τώρα, δείγματα γραφής, είναι, δυστυχώς, αποκαρδιωτικά. Εκτός αν - και οφείλω να το πω και αυτό - εννοείτε την εθνική στρατηγική, να χειρίζεστε εν κρυπτώ τα εθνικά θέματα και μάλιστα τα μεγάλα και ευαίσθητα εθνικά θέματα, να προσπαθείτε να μας κρατάτε στο σκοτάδι, να μας εξαπατάτε συστηματικά και στο τέλος αφού τα έχετε κάνει θάλασσα, αφού έχετε εκθέσει τη χώρα σε κινδύνους, αφού έχετε πληγώσει, τραυματίσει το κύρος και το γόητρο της Ελλάδας, να μας ζητάτε και από πάνω να μην κάνουμε κριτική, να μην ψάχνουμε, να μην εντοπίζουμε ευθύνες, αλλά να σας χειροκροτήσουμε κι από πάνω. Αυτό όμως δεν εθνική στρατηγική, αυτό είναι φθηνή φαρσοκωμωδία και εμείς σε τέτοια δεν συμμετέχουμε.

Θέλω όμως να στρέψω την προσοχή σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και σε ένα άλλο θέμα που κατά την άποψή μου είναι το αποκορύφωμα της υποκρισίας και η απόλυτη απόδειξη της ομολογημένης ενοχής. Ο ισχυρισμός ότι ``τι να κάνουμε τώρα, ό,τι έγινε - έγινε, ας τα ξεχάσουμε, γιατί ο κ. Σημίτης οδηγεί τη χώρα στην Ευρώπη``. Αυτό κι αν είναι υποκρισία. Αυτό κι αν είναι μπλόφα ολκής.

Κύριοι της Κυβέρνησης ευθύνεστε για την κατάντια του κράτους. Ευθύνεστε για την τριτοκοσμική πραγματικότητα. Ευθύνεστε για τις αλχημείες και τα μαγειρέματα αριθμών που στοχεύουν στην ονομαστική και μόνο σύγκλιση. Ευθύνεστε για την δεικτολαγνεία αδιαφορώντας για την ανεργία, για την πραγματική κατάσταση της οικονομίας και της κοινωνίας. Ευθύνεστε που μόνο εμείς μείναμε έξω από την Οικονομική και Νομισματική Ένωση τον Μάιο του '98. Ευθύνεστε που στην ΟΝΕ θα μπει μια χώρα αδύναμη, μια χώρα ουραγός, μια χώρα γεμάτη ανασφάλεια για την μετά ΟΝΕ εποχή. Ευθύνεστε γιατί με την καθυστέρηση εκθέσατε τη χώρα, καταστήσατε ευάλωτη τη χώρα σε πιέσεις και εκβιασμούς. Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι η πραγματική εγγύηση για τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της Ελλάδας, είμαστε εμείς. Και είμαστε εμείς γιατί υπηρετούμε αυτή την προτεραιότητα με συνέχεια, με συνέπεια, με αξιοπιστία και με διαχρονικότητα. Γιατί επιτύχαμε την ένταξη της χώρας στην Ευρώπη. Γιατί ακόμα και ως αντιπολίτευση σας σέρνουμε και σας σπρώχνουμε στη σωστή κατεύθυνση.

Αναρωτήθηκε ποτέ κανείς αν στην θέση μας ήταν αντιπολίτευση, αξιωματική αντιπολίτευση η δική σας παράταξη, εσείς πως θα φερόσασταν, με πόση ανευθυνότητα; Και ακόμα γιατί εμείς

πιστεύουμε στην πραγματική σύγκλιση, γιατί εμείς πιστεύουμε ότι στην ευρωπαϊκή οικογένεια δεν πρέπει να είναι μια Ελλάδα λαχανιασμένη και δεύτερη, αλλά μια Ελλάδα που θα αναδύει αυτοπεποίθηση, που θα πατάει στα δικά της πόδια και θα μπορεί να προστατέψει και τα συμφέροντά της, αλλά και την τιμή της και την αξιοπρέπειά της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εξωτερική πολιτική είναι μια πάρα πολύ σοβαρή υπόθεση. Κι εάν αυτό ισχύει για όλες τις χώρες, για όλους τους λαούς, για όλα τα έθνη, ισχύει κατά μείζονα λόγο για μας. Για πολύ συγκεκριμένους λόγους που δεν χρειάζεται να εντυφλώ πολύ σε αυτούς. Γιατί αντιμετωπίζουμε υπαρκτή, πραγματική, απειλή από μια χώρα που έχει υιοθετήσει για τον εαυτό της συμπεριφορά ηγεμόνα στην ευρύτερη περιοχή. Που αξιώνει από όλους τους γείτονές της να προσαρμόσουν τη συμπεριφορά τους στις δικές της αξιώσεις. Και γι' αυτό τον λόγο δεν μπορεί να παίζει κανένας με την εξωτερική πολιτική. Δεν μπορεί να γίνεται αντικείμενο ελαφρότητας, επιπολαιότητας, ερασιτεχνισμού. Δεν μπορεί να μην έχουμε πια στοιχειώδη σχεδιασμό, στοιχειώδη εθνική πολιτική. Δεν είναι δυνατόν να μην έχουμε συγκροτημένη πολιτική άμυνας και αποτροπής, πολιτική ενίσχυσης των Ενόπλων Δυνάμεων που δυστυχώς και αυτή καθυστερεί με ευθύνη σας ιδιαίτερα επικίνδυνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φιάσκο Οτσαλάν έρχεται να επιβεβαιώσει όσα λέμε και ξαναλέμε επίμονα τα τελευταία χρόνια. Ότι η παρακμή και η αποσύνθεση έχουν απλωθεί παντού. Αυτή η Κυβέρνηση σε έναν φαύλο κύκλο παράγει παρακμή και μετά γίνεται θύμα της παρακμής που η ίδια δημιουργεί. Και μόνο ως παρακμιακό φαινόμενο μπορεί να δει κανείς τους χειρισμούς στην υπόθεση Οτσαλάν. Από καιρό φωνάζουμε για τη διάλυση του κράτους. Δικαιωθήκαμε. Για την απουσία εθνικής στρατηγικής. Δικαιωθήκαμε. Για προχειρότητες και ερασιτεχνισμούς σε κάθε τομέα του δημόσιου βίου. Δικαιωθήκαμε. Για αδύναμο Πρωθυπουργό. Δικαιωθήκαμε. Για αδιέξοδες επιλογές, για γενικευμένη κρίση, για παρακμή. Και δυστυχώς την τονίζω τη λέξη, καθημερινά δικαιωνόμαστε. Σε αυτό το κλίμα δεν μπορεί παρά να ανησυχούμε. Και ανησυχούμε περισσότερο γιατί οι εθνικοί κίνδυνοι μεγαλώνουν. Ανησυχούμε, επίσης, γιατί ο Πρωθυπουργός, αδύναμος, δεν αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Δεν μπορεί να αναλάβει φαίνεται τις ευθύνες του. Ανησυχούμε γιατί αποφεύγοντας τις ευθύνες που του αναλογούν αδυνατεί να διαχειρισθεί κρίσεις και μάλιστα σε τόσο ευαίσθητα θέματα. Και η μία κρίση μετά την άλλη τελικά υπερβαίνουν και τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνησή του. Στην ουσία -και αυτή είναι η μεγάλη αλήθεια- η σελίδα αυτής της Κυβέρνησης έχει κλείσει. Έχετε ολοκληρώσει τον ιστορικό σας κύκλο.

Μόνο ο λαός πλέον μπορεί να δώσει τη λύση. Ο λαός θα γυρίσει την σελίδα αυτή. Εσείς πεισματικά αρνείστε να του δώσετε την ευκαιρία. Μέχρι τότε εμείς θα κάνουμε το καθήκον μας. Και με κριτική και με προτάσεις και με πρωτοβουλίες και με στήριξη των μεγάλων εθνικών επιλογών. Ευχόμαστε απλώς μέχρι να γυρίσει οριστικά αυτή η σελίδα να μην επιβαρυνθεί και άλλο η πατρίδα μας. Γιατί ένα είναι το μεγάλο συνάμα και το απλό δεδομένο. Αυτό που ξέρουν όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες. Επαναλαμβάνω. Ασχέτως και αδιακρίτως πολιτικής παράδοσης της καθεμιάς και του καθένα ή προτιμήσεων εκλογικών. Ότι την ανάταξη από την σημερινή αναπηρία, το πέρασμα από την παρακμή στην αναγέννηση και τη δημιουργία, την πραγματική διασφάλιση του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της χώρας, μόνο μια νέα, μια άφθαρτη, μια αποτελεσματική, μια ισχυρή, μια δυνατή Κυβέρνηση μπορεί να προσφέρει στη

χώρα.

Αρχή
σελίδας